

Tweemaandelijks tijdschrift
Van

DE RASDUIF

=====
Gesticht in 1949

63ste JAARGANG

NR. 1 2013

JAN—FEBR
=====

**TWEEMAANDELIJKS
TIJDSCHRIFT**

Secretariaat De Rasduif:
Pollenusstraat 5
3510 Kermt
Rek. BE74 979-4280515-07

Clubblad van

België-Belgique
PB
3500 Hasselt1
BC10.127

DE RASDUIF

Koninklijke Limburgse Sierduivenfokkersclub
gesticht in 1949

Vormduiven
Kroppers
Wratduiven
Kipduiven
Trommelduiven
Kleurduiven
Meeuwduiven
Structuurduiven
Hoogvliegers & Tuimelaars

UITGIFTEKANTOOR
3510 KERMT
P 508051

Verantwoordelijke uitgever:
PUNIE Ghislain
Pollenusstraat 5
3510 HASSELT - Kermt

Algemene ledenvergadering.

Beste sportvrienden,

Mogen wij u vriendelijk uitnodigen op onze
ALGEMENE LEDENVERGADERING.
Deze zal doorgaan in ons clublokaal “AVIVARIA VZW”
Heksenbergstraat 5-7 3500 Hasselt

vrijdag 8 febr. 2013 om 20.00uur

- Dagorde: - welkomstwoord van de voorzitter en rondvraag.
- TT 2012: terugblik. TT 2013: vooruitblik.
- Bestuursverkiezing. Volgende bestuursleden zijn uittredend:
Rik Leeten, Yves Neven, Renaat Crommen, Jan Aerts en Marcel Punie.
Kandidaturen kunnen schriftelijk / per e-mail of mondeling ter plaatse ge-
steld worden bij de voorzitter of secretaris. Het aantal mandaten kan uitge-
breid worden.
- Bespreking van de Smalkaldische moorkop door clubkeurder
Rik Leeten.
- Bespreking van de meegebrachte dieren. Als je duiven wilt
besproken hebben, breng ze mee maar geef dan een seintje aan Rik Leeten
of de secretaris.
- nababbel

Uw aanwezigheid en dat van uw vriendfokker wordt ten zeerste op prijs
gesteld.

Ere secretaris:

René America
Herkerstraat 3
3500 Hasselt Tel. 011/ 274969
Gsm: 0472/ 253800

Ereleden:

+ Clemend Vanderstraeten
+ Gust Vanzeer
+ Hubert Hoen
+ Gustaaf Weckx

Voorzitter:

Yvan Kielich
St.Truidensteinweg 123
3700 Tongeren
Gsm: 0475/ 430226
Mail: yvankielich@hotmail.com

Raadslid:

Yves Neven
Ekkerputstraat 56
3520 Zonhoven 011/ 821342
Mail: neven.yves@gmail.com
Provinciale secretaris.

Ondervoorzitter:

Renaat Crommen
Laakstraat 7
3582 Koersel
Tel. 011/ 421375
Mail:
renaat.crommen@gmail.com

Raadslid:

Rik Leeten
Geraard Mercatorlaan 40
3500 Hasselt
Tel: 011/ 222326
Mail: rik.leeten@skynet.be
Provinciale coördinator.

Secretaris:

Marcel Punie
Pollenusstraat 5
3510 Kermt (Hasselt)
Tel: 011/ 251236
Mail: mpunie@telenet.be

Raadslid:

Jan Aerts
Salviastraat 21
3670 Meeuwen-Gruitrode
Tel: 011/ 793841

Redactie:

Frans Bergmans Bergbeemdenstraat 7 3530 Houthalen
Tel.: 011-728274 E-mail: fr.bergmans@telenet.be

Teksten voor het volgende nummer inzenden vóór 25 FEBR.

Beste wensen voor het nieuwe jaar 2013 !

Woordje van de voorzitter

Beste clubvriend en sympathisant,

Exit 2012 en de Maya's met blozende kaken achterlatend, openen we samen, gelukkig maar, 2013 !

De meesten onder ons zijn nog volop bezig met de opmaak van onze dieren voor de tentoonstellingen die er nog aankomen in januari.

Anderen zijn reeds bezig met de samenstelling van ideale fokparen, en waarschijnlijk zijn bij de publicatie van dit clubblad, de eerste eitjes/ geboortes inmiddels al een feit.

Voldaan kunnen we terugblikken op het voorbije jaar. Dank zij jullie allen, loste onze club weeral haar verwachtingen in. Een mooie TT was wederom het orgelpunt van al uw inzet. Ook de tweemaandelijks algemene vergaderingen waren van zeer goede kwaliteit, niet in het minst verbonden aan de deskundigheid van haar sprekers.

Ons ledenaantal werd ook met een zestal uitgebreid, hetgeen enkel kan toegejuicht ! Vandaar bij deze ook een hartelijke welkom aan onze nieuwe leden !!

Onze website is inmiddels opgestart en natuurlijk dient deze nog opgesmukt. Anekdoten, belevenissen, fokresultaten, foto's... zijn natuurlijk van harte welkom. Als eenieder hier ook zijn steentje wil toe bijdragen maakt dit niet alleen onze Frans gelukkig, maar zal uw bijdrage mede het uithangbord worden naar de virtuele buitenwereld ! Doe aub mee.

Onze vergaderingen zullen vanaf nu doorgaan op een nieuwe locatie. Er

werd jullie al meegedeeld dat deze zullen doorgaan bij Avivaria te Kievit (Hasselt), Heksenbergstraat 7.

Deze club stelt ons zijn vergaderlokaal ter beschikking voor het houden van onze vergaderingen. We zijn hen voor dit gebaar uiterst dankbaar en laat het een eerste stap zijn in de toenadering en samenhang ! Op onze beurt openen we ook de deur voor de provinciale commissie, die we vrijblijvend een forum in onze vergadering hebben aangeboden.

Samen met de club Avivaria werd ons trouwens ook de organisatie van de provinciale wedstrijd toegewezen anno 2013. Ik verduidelijk hierbij dus dat wij Rasduif enkel zullen instaan voor de sectie duiven en onze zusterclub Avivaria voor de overige diergroepen. Dit is een primeur !

Ik kan me niet voorstellen dat ooit eerder een dergelijk initiatief op tafel lag (naar Duits model). En let wel, behoudens de initiële samenwerking en toenadering die dit alles tussen onze beider clubs inhoudt, opent het misschien poorten naar nog diepere initiatieven tussen meerdere Limburgse verenigingen, die enkel onze sport in het algemeen ten goede kan komen, toch ? De glazen bol is toch een beetje doorzichtig, niet ?

Mijlpaal nr. 2009: de Rasduif werd voorzichtig steen per steen gestapeld op de overgebleven forse fundamenten van Avicultus !! Thans zijn we al 4 jaren bescheiden doch kordaat aan het bouwen. Deze onderbouw vrienden, verdient een massief huis erbovenop !

Om dit te verwezenlijken hebben we u aller mening en bijdrage nodig en dienen we ons vierjaarlijks daarover te bezinnen en bij te sturen !!

Vrienden, de eerstvolgende statutaire vergadering is dus van zeer groot belang voor de club. Uw mening wordt gevraagd en behoudens mezelf zij alle mandaten vernieuwbaar/ herkiesbaar. Tevens kunnen we beslissen of de mandaten worden uitgebreid, we hebben namelijk nog 'metsers' nodig. We zijn dus op zoek naar kandidaat-beheerders ! Laat niets jullie weerhouden uw kandidatuur te stellen en deze kenbaar te maken !!

Tot vrijdag 8 februari !! Allen op post !

Eendracht maakt macht.
Yvan

.(<http://www.sv-schweizer-tauben.de.vu/>) De secretaris van onze club heeft dan een mailtje gestuurd en zelfs nog eens getelefoneerd, waarvoor ik hem dank. Daarna heb ik zelf contact opgenomen met die club en de bal was aan het rollen. Het zijn echt heel toffe mensen. Het zijn nog **echte** duivenliefhebbers, die u trachten te helpen waar kan en niet alleen op het geld uit zijn.

Op 12/12/2005 ben ik dan zelf naar Langlen in Duitsland gereden, om twee koppeltjes te gaan halen. Die mensen waren zo vriendelijk en zo enthousiast dat ik er versteld van stond, Zelfs in België had ik dat nog niet meegemaakt, ik met mijn gebrekkig Duits. De raad die ze mij gegeven hebben, was zoveel dat ik het moest noteren om het niet te vergeten. Echt het was prachtig zo'n mensen tegen te komen. Uiteindelijk als ik in de auto stapte terug naar België had ik geen twee koppeltjes maar vijf koppels, die nu allemaal goed aan het kweken zijn. Mijn drie of vier jarenplan was daarmee fel ingekrompen.

Zelfs nu kom ik er nog regelmatig met die mensen in contact en ze zijn steeds even vriendelijke en behulpzaam. Als er mensen zijn die geïnteresseerd zijn in de Zwitserse duiven moet ge maar naar de site gaan hierboven vermeld en eens een kijkje nemen. Heb geen angst om contact op te nemen. Ze zullen u zeker helpen.

Nu ben ik dit jaar aan de kweek begonnen met

2 koppels zwarte Bernhadiner Schecke

1 Koppel blauwe Bernhadiner Schecke

(Deze duiven zijn zowat een nostalgie voor mij, omdat dit toch een van de rassen was waarmee ik aan de kleurduiven begonnen ben.)

3 koppels Thurgauer Meelkleur (geband)

5 koppels " Schildduif (verschillende kleurlagen)

2 Koppels Luzerne eenkleur. Ik ben nu aan de tweede ronde bezig

Vanaf volgend jaar hoop ik mijn 18 kweekkooien bezet te krijgen door alleen nog de Thurgauerrassen.

Dat was het hoe ik begonnen ben en hoe dat ik uiteindelijk bij de kleurduiven terecht gekomen ben.

William Waterschoot

dat er van een kap geen sprake meer was. Mijn duiven hebben zo wat alle kopvormen gehad, zelfs onbestaande kopstructuren.

Natuurlijk hoe meer men het doet hoe beter men dat leert te doen. Op een bepaald ogenblik had ik weer wat ver gesneden en heb er dan maar een puntkap van gemaakt, voor de grap. En ja dat was nu de kopvorm die ik het liefst had.

Dat was het: “een schildduif met een puntkap.”

Ik wist nu onmiddellijk waar ik moest gaan zoeken, allee in de boeken toch. Ik kwam terecht bij de Zwitserse kleurduiven. Mooie zachte kleuren en de kopvorm ik vond het daar allemaal

Nu beste lezer, geloof het of niet: ik had weer een groot probleem.

Deze duiven waren hier in België of Nederland niet te vinden.

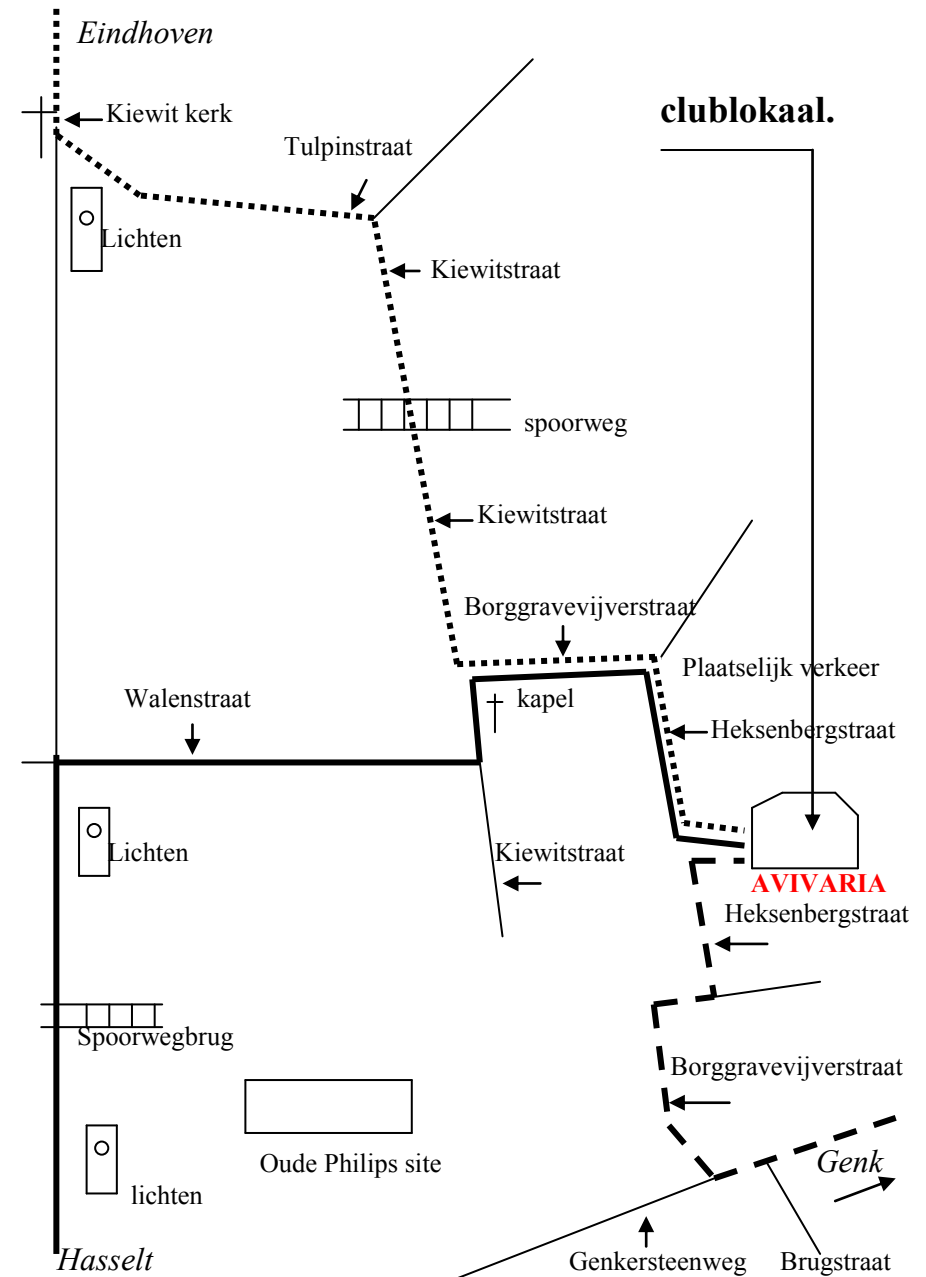
Alleen de Thurgauer Meelkleur (opgepast is geen schildduif) was er in Oostkamp. Die heb ik dan ook gekocht.

- Hier wil ik onmiddellijk aan toevoegen dat er in het boek De 500 mooiste duivenrassen van a tot z” de Thurgauersrassen, behalve de schildduif, afgeschilderd worden als schuwe duiven die een vrije vlucht nodig hebben. Ik zelf heb dat nog niet ondervonden. Bij mijn meelkleuren mag ik zelfs onder het lichaam van de duif gaan kijken naar de eieren. Ze protesteren wel en durven met hun vleugels slaan, maar gaan niet van de nest.
- Dat ze niet zijn als bijvoorbeeld een smierel is normaal, men moet tenslotte naar de aard van het beest kijken. –

Och ja..... ik had er al een drie of vier jarenplan van gemaakt om in het bezit te komen van die Thurgauer schildduiven.

Maar weer bleek ik geluk te hebben. Ik kreeg hulp langs meerdere kanten in de eerste plaats van de mannen die regelmatig in Duitsland gingen tentoonstellen. Die wisten me te zeggen dat er inderdaad mooie exemplaren waren in Duitsland. Ze hadden zelfs geïnformeerd om schildduiven te kopen, wat spijtig niet gelukt is. Toch mijn welgemeende dank daarvoor.

Niet getreurd er bestaat zo iets al internet. Na lang zoeken heb ik de website van de Zwitserse duivenclub in Duitsland gevonden

LACHEN IS GEZOND!

Mag het even?

.... Truitje

Een kantoormedewerker vraagt aan zijn vrouwelijke collega:

"Goh, leuk truitje. Van kamelenstof gemaakt misschien?"

Zij: "Hoezo?"

"Nou, ik dacht vanwege die twee bulten..."

ff stil

Zij: "Mmmm en die leren jas van jou dan, die is zeker van varkensleer..."

Hij : "Hoezo?"

Zij : "de kop zit d'r nog aan!"

.... Stofzuiger

Er komt een vertegenwoordiger in stofzuigers langs bij een boerderij..

Hij kloptaan, de boerin doet open.

"Dag mevrouw, ik ben vertegenwoordiger van hele goede stofzuigers: die zuigen echt alles, maken alles schoon.

En om het te bewijzen, maak ik nu uw tapijt even vuil."

De vertegenwoordiger gooit een hele doos met vuiligheid over de vloerbedekking en zegt:

"Met mijn stofzuiger maak ik dat weer helemaal brandschoon.

Ik garandeer u: elke korrel die blijft liggen, eet ik persoonlijk van de vloer."

Zegt de boerin:

"Begint dan mor te fretten, want waai emme genen elentrik."

Frans

Juist na die tentoonstelling kwam ik te weten dat een persoon uit Ravels al zijn Bernhadiners weg deed wegens ziekte. Ik heb er geen gras over laten groeien en mij die aangeschaft.

Ik had nu wel een probleem. Ik had beloofd aan die persoon uit Oostkamp van die twee koppels Thurgauer Meelkleur te komen halen, maar mijn budget was op. Het zat in Ravels en die duiven uit Ravels zaten bij mij. Ik heb dan weer gemaild om mij te verontschuldigen, dat ik die duiven niet kon komen halen. Geen enkel probleem kreeg ik als antwoord en als ik nog vragen had moest ik die maar stellen hij zou die met plezier beantwoorden.

Wat ook gebeurd is.

Hij is zowat mijn begeleider geworden op afstand. Het is heel fijn en het geeft een goed gevoel te weten waar men terecht kan met zijn vragen of als men eens met de handen in het haar zit.

Na al die gebeurtenissen kon ik niet anders dan mij het boek aanschaffen "alles über Rassetauben" Band 4 die volledig handelt over Farbentauben (kleurduiven). In de beginne was dat taaltje geen Duits voor mij maar Chinees, of anders gezegd. Ik snapte er geen bal van. Mooie foto's dat wel.

Mij een woordenboek Duits - Nederlands en de moed der wanhoop beginnen lezen. Eerst was het nog elk woord vertalen en dan nog dikwijls de zin niet verstaan. Maar langzamerhand beterde dat en begon de snelheid toch vlugger te gaan. Maar alles bij elkaar heeft het toch bijna een jaar geduurd vooraleer ik alles begreep wat er allemaal instond.

Maar het voordeel was nu dat ik wist welke duiven er allemaal waren en welke duiven er in mijn lijn liggen. Spijtig genoeg wist ik nu dat de Zuid Duitse kleurduiven eigenlijk te moeilijk zijn voor een simpele geest als ik. Maar toch heeft die Zuid Duitse schildduiven geholpen met mijn keuze. Deze duiven hebben een ronde kap. Om die mooi te maken moeten die onzichtbaar bijgeknipt worden.

Weer was het hetzelfde liedje: zien doen is gemakkelijk, maar zelf doen is het een echt karwei. Van alle duiven die ik gekweekt heb van die soort had heb ik die kap geknipt. In de beginne zelf zo ver

tekening zoveel te meer.

Nu kan men begrijpen dat ik heel gevoelig ben voor een mooie diepe kleur.

Van het ogenblik dat ik die duiven in mijn volière had, is er ergens een klik in mijn hoofd gekomen, en ben beginnen zoeken naar lectuur over kleurduiven.

Nu moest ik toch wat meer weten over kleurduiven, vooraleer ik mij nog andere duiven ging aanschaffen. Ik vroeg aan de persoon die mij die Zuid Duitse schildduiven verkocht had of hij toevallig documentatie had over die groep duiven. En jawel hoor hij bracht documentatie mee; maar spijtig genoeg in het Duits. Gezocht naar Nederlandse lectuur. Enkele firma's opgebeld die dierenboeken hadden, maar geen in het Nederlands.

Wat nu gedaan. Proberen Duits leren lezen?

Ik zat zowat in zak en as. Mijn moed begon mij nu toch stilaan in mijn schoenen te zakken en heb er even maar sterk aan gedacht te stoppen met duiven houden. Dan nog liever terug naar mijn parkieten, maar dan op een kleinere schaal dan voorheen.

Maar zoals het spreekwoord zegt: "als de nood het hoogst is komt de redding". Dat was bij mij ook het geval.

De redding voor mij was een toffe man (qua karakter) uit West Vlaanderen. Ik had die persoon gebeld om te vragen of hij Thurgauer Meelkleur duiven te koop had. Dat was zo en had gevraagd om twee koppels duiven. Ik kon ze nog niet komen halen omdat in ons club een tentoonstelling begon.

Als ik dan eens goed nadenk (wat moeilijk is voor mij) ben ik van dat ogenblik in een stroomversnelling terecht gekomen.

Op onze tentoonstelling zag ik twee duiven Bernhadiner Schecke zwart staan. Heel mooi. Maar aan de ringen kon men zien dat die zuster en broer waren, daarom heb ik die niet gekocht. Ze hadden mij vroeger afgeraden van zo een dichte inteelt.

Maar die kleur zwart, dat was heel mooi en diep zwart. Er was nog heel veel wit aan ook.

Ik kon lezen dat dit ras eveneens een kleurduif was.

De fokparen van het nieuwe seizoen.

Om deze samen te stellen zal men zelf keurmeester moeten zijn op zijn eigen hok. Moet men zoveel mogelijk weten van zijn dieren.

Het is daarom een must om alles goed te noteren: afstamming, dominante vererving, uitsluitingfouten enz.

Ik persoonlijk gebruik "Duif 3000" een programma dat je gratis van het internet kan downloaden.

Dieren die men echt heeft moeten oppeppen horen niet thuis in de fok. Enkel met gezonde dieren kweken.

Is men zover dat men de dieren uitgeselecteerd heeft (wat bij mij zeer moeilijk is, ik kan geen besluit nemen. Dan is die weer beter dan de anderen en dan weer andersom).

Wat ook raadzaam is dat je begint met de beste duivin de beste doffer te geven, daarna de tweede beste en zo verder.

Zet geen dieren tegen elkander die de zelfde fouten bezitten maar sluit compromis.

Men kan beter met enkele fokwaardige dieren kweken dan met een heel arsenaal mindere dieren. Je zult merken dat uit deze minderwaardige koppels toch niets fatsoenlijks uitkomt, enkel verspilling van het dure voeder.

Mijn doelstelling is de jonge dieren moeten minstens zo goed zijn als hun ouders maar liefst beter, is dit niet dan kan na enkele ronden rustig herkoppelen wil men er nog iets uitkweken.

Normaal gezien kweken wij veel te weinig van een koppel om zijn eigenschappen te kennen, maar ja, wij willen prijzen halen.

Het is de bedoeling om met onze dieren de standaard zo veel mogelijk te benaderen. De goede eigenschappen van een dier vast te leggen om zo stap voor stap verder te komen.

Het is weer een mooie tijd van het jaar "de kweek".

Succes!

Frans

Van niets vermoedende leek tot beginnende duivenhouder

Op een mooie zomerse dag (zo beginnen veel sprookjes) kwam mijn wedehelpt thuis met een piepklein duifje in haar hand, het was amper bepluimd. Ze had dat gevonden aan de grote statie in Mechelen waar veel van die wilde duiven huizen en kweken. Dat kleine jonge mormel was waarschijnlijk uit het nest gevallen. Mijn eerst reactie was; “ met wat kom jij naar huis!”. Mijn echtgenote zegde met een vertederde blik in haar ogen; “ we kunnen dit beestje toch niet laten dood gaan. We moeten dat proberen te redden.”

Oké, die vertederde blik en de vastberadenheid van mijn vrouw lieten me besluiten van het toch maar te proberen. Nu moet ge weten dat ik wel enige ervaring had met krombekken (parkieten en papegaaien) met de hand groot te brengen, om ze tam te maken.

Maar duiven oei..... oei.... geen enkel haar op mijn hoofd had daar ooit aan gedacht. Hoe moet men daar aan beginnen!?!?!?

Vlug op het internet gezocht en in de boeken gekeken hoe men dat zou kunnen doen, maar er was weinig of niets van te vinden. Ergens begon er een lichtje te branden.

In het verre verleden waren mijn kinderen eens naar huis gekomen met kleine kippen (tsiepkies in het dialect), met Pasen. Deze hadden we groot gekregen met havermout, brood en zo verder. We konden dat eens proberen.

Dat piepkleine duifje in een kartonnen doos gezet en er havervlokken bij gegoooid. Mijn eega en ik bleven maar kijken, maar al vlug kwamen we met ontzetting vast te vaststellen dat dit lieve wezentje nog niet alleen kon eten. Weer een probleem, wat nu gedaan. Hoe gaan we dat klaarspelen.

Mijn interesse was gewekt en er was reeds een band ontstaan met dit klein hoopje leven. Nu wilde ik ook niet meer opgeven: “het moest en zal er door komen”.

zonde rivaliteit)

Maar.... Maar driewerf maar.... ik wist nog altijd niet hoe ik een duif moest klaar maken voor een tentoonstelling. Drie jaar in een club en nog altijd onkundig, voor wat betreft duiven klaar maken voor een tentoonstelling. Van een begeleiding voor de nieuwkomers was geen sprake. De nieuwelingen moesten maar iets proberen mee te pikken als die gevestigde waarden tegen elkaar aan het praten waren. Waarschijnlijk is dat normaal en is dat in elke club zo, maar zeker niet bevorderlijk voor het hobby.

Zo kan men zien dat er vijf nieuwe beginnende leden komen en na enkele jaren blijven er nog twee of een over. De andere stoppen met de hobby bij gebrek aan begeleiding en raad. En dan maar klagen dat ons hobby achteruit gaat.

Vermits ik moeilijkheden had met de duiven in conditie te brengen voor een tentoonstelling, zocht ik naar andere duiven waar ik minder werk aan had. Bij de voorzitter van een andere club aangeklopt, die Lahore duiven kweekt, kocht ik daar een koppel Lahore. Heel mooie duiven. Die persoon legde me uit hoe ik die moest verzorgen en klaarmaken voor een tentoonstelling. En ja.... Dat duurde nog geen vijf minuten. Dat was de duif: groot, mooi, veel wit aan en niet veel werk.

Ja ... ja..... ik zie jullie al lachen terwijl ge dit leest.

Als ik dat zelf moest doen was dat heel wat moeilijker, dan ik het had zien doen. Later hoorde ik zeggen dat die man een van de beste duivenliefhebber was in het klaarmaken van duiven.

Zo ging er weer een jaar voorbij, zonder dat ik veel bij geleerd had. Bijgevolg bleef ik maar zoeken naar de duif die voor mij geschikt was of waar ik bekwaam voor was.

Op de website van die Belgische sierduivenclub staat een item “zoekertjes”. Daar kon men lezen dat er Zuid Duitse Schildduiven zwart te koop waren. Het eerste wat mij opviel was die mooie, diepe, blinkende zwarte kleur. Als tweede punt de kopvorm.

Nu moet ge weten dat ik vroeger krombekken (parkieten) gehad en gekweekt heb, Daar speelt de zang niet mee, maar de kleur en de

En ja ge kunt wel denken, nu viel niet alleen mijn mond open van verbazing, maar nu rolden ook nog mijn oogballen uit hun kassen. Wat was dat allemaal zoveel mooie duiven, zoveel mooie kleuren en rare duiven met een ballon (kroppers), duiven die op kippen leken (kipduiven). Duiven met poten en met zonder poten, allee bij nader inzicht hadden die pluimen op hun poten. Er zaten daar enkele duiven die precies met blinkend donker koper beslagen waren, met blinkende zwarte vleugels (vinkduiven). Zo'n kleuren zocht ik, alleen moesten die kleuren veel en veel bleker zijn, iets zoals pastelkleuren. Mijn vrouw vond en vindt die vinkduiven nog altijd zeer mooi.

We zijn dan wijselijk maar iets gaan drinken, niet omdat we dorst hadden, maar gewoon om een beetje te bekomen van wat er allemaal te zien was. Moest er een van die mensen van de club vrij zijn dan kon ik er eens mee gaan praten over de duiven.

Terwijl we daar iets zaten te nuttigen, zag ik daar een grote nogal corpulente man (meer dan 1.90 m) staan van zo ongeveer 30 à 40 jaar (later heb ik vernomen dat die persoon leraar was), daar heb ik dan inlichtingen gevraagd. Die rade me aan van lid te worden van een duivenvereniging. Die persoon heeft mij dan nog heel wat andere inlichtingen gegeven. Waarvoor ik hem dankbaar was en nog ben. Ik moest dan naar de schatbewaarder van die club gaan om het lidgeld te betalen, en wat bleek, die persoon had bijna niets anders dan Oud Hollandse Kapucijnen.

Op die eerste vergadering gekomen zag ik dat de meerderheid van die mensen reeds een gezegende leeftijd hadden, enkele jongeren waren er; meer niet. Er waren uiteindelijk maar twee duivenliefhebbers die Oud Hollandse Kapucijnen hadden. Onder die twee was er ogenschijnlijk geen rivaliteit, maar naar mate ik meer naar die vergaderingen ging kon ik toch in de diepte die rivaliteit voelen.

Van die ene persoon heb ik heel wat duiven gekregen en heb daar met redelijke resultaten mee gekweekt, zelfs in die zin dat ik na drie jaar lid te zijn graag eens mee wou doen aan een tentoonstelling. (was in de beginne tegen die tentoonstellingen juist voor die onge-

Ik zei tegen mijn vrouw maak jij wat havervlokken nat met magere melk en maak er een lopend papje van. Ik zelf ga naar de apotheker om een grote dikke spuit. Thuis gekomen hebben we deze lopende brij in die pikuur gedaan, ik hield de bek van de duif open en mijn echtgenote spoot de brij in de bek. Daarna lieten we de duif in de kartonnen doos liggen.

De eerste dag hebben we dat nog vier maal herhaald. Het jong sliep meestal, maar s' avonds was het nog in leven. We konden gerust gaan slapen.

s' Morgens opgestaan was het eerste wat we deden, naar onze beschermeling gaan kijken..... En ja het leefde nog. Een eerste overwinning. Nog voor wij zelf gingen eten of iets anders doen, hebben we ons lieve diertje zijn haverhoutpapje gegeven. Een ding verontrustte me wel, de stoelgang was nogal plat en waterig. Hier moesten we iets aan doen. Naar een graanhandelaar gereden en daar inlichtingen gevraagd. Die persoon rade mij aan van gekapte kippenmengeling en snoepzaad voor duiven te mengen en in water te laten weken en dat in de bek op te spuiten. Wel heb ik nog aan dat mengsel "Alvital" toegevoegd een vitaminen preparaat voor kinderen. Later op de tweede dag werd de mest al wat meer gebonden. We konden zien dat we op de goede weg waren.

We hebben dit vol gehouden en hebben dat duifje zien uitgroeien tot een volwaardige kloeke duif. Geleidelijk aan hebben we dat ook de voeding aan gepast. Ik moet er niet bij vertellen dat die duif heel tam was en dat ze mettertijd begon rond te vliegen in huis. Het spijtige daaraan was dat ze overal waar ze vloog haar naamkaartje (str...) achterliet. Dat was niet naar de zin van mijn vrouw en de duif moest naar buiten. Ze concludeerde: "De duif is gered en is goed gezond. Het is tijd dat ge die loslaat, dat ze naar haar soortgenoten terug kon vliegen."

Zo gezegd zo gedaan, maar jammer het draaide anders uit dan wij gedacht hadden: in plaats van naar haar soortgenoten te vliegen, bleef de duif waar ze was. Hier op onze hof.

Ze vloog wel heel hoog en ver en telkens hadden we de hoop: ze

gaat haar soortgenoten opzoeken maar nee..... ze kwam steeds terug.

Zoals goede vrienden aan den toog zeggen: “een pint is geen pint”, zo dacht ik er ook over: één duif is geen duif.

Enkele dagen later hadden we geluk en ongeluk, er was een duif tegen de hoogspanningskabel gevlogen (was ongeluk). De duif was niet dood, maar had enkel haar linkervleugel gekwetst (was geluk). We keken de duif na en die had een stempel van de eigenaar langs de binnenkant van de vleugel. We hebben die duivenmelker opgebeld om te vragen deze duif te komen halen. Zijn uitleg was: “ze is al enkele dagen onder weg, doet ze maar dood en leg ze in de pan het is geen goede”. Van een sportieve duivenmelker gesproken.

Deze duif verzorgd..... en ja ze kwam er door, alleen kon ze niet goed meer vliegen. Nu had ik twee duiven en die kwamen zelfs goed over een. Vlug een geïmproviseerd hok in elkaar gestoken en ik was vertrokken.

Ik mocht mij eigenaar noemen van een kreupele- en een wilde duif. Spijtig heeft het niet lang geduurd, want de kat van de burens had die kreupele duif al vlug opgepeuzeld. Blijkbaar was voor de kat, duif beter om eten dan het droogvoer dat ze kreeg.

Weer naar af. Terug weer maar één duif

Maar mijn echtgenote en ik lieten de moed niet zakken. We wilden en zouden een speelkameraadje vinden voor ons geadopteerde duif. Vol goede moed naar de markten getrokken van Herentals, Mol, Lier en Heist op den berg .

Tof zeg Wij stonden versteld..... onze mond viel open van verbazing. Er waren duiven en pluimvee, die we nog nooit gezien hadden, en ze waren nog niet eens zo duur in aankoop. Voor 400 Fr (10 €) hadden we al een koppel echte rasduiven (dat dachten we toen toch) Ik moet jullie niet vertellen dat we al rap drie koppeltjes duiven meenamen naar huis: een koppeltje smierels, een koppeltje Oud Hollandse kapucijnen en een koppeltje nonduiven.

Ge kunt begrijpen hoe we ons voelden als we de markt verlieten: we waren eigenaar geworden van drie koppeltjes zeldzame duiven, voor

maar 1200 Fr (30 €). Die verkoper wist het zo goed uit te leggen dat we ons niet eens afvroegen: “Hoe moeten we die huisvesten”. Deze vragen kwamen maar aan de orde als we thuis kwamen. Dat hokje dat ik eerst in elkaar gestoken had was maar voor twee duiven.

Maar zoals men zegt: “waar een wil is, is een weg”. Ik had er nog een gedeelte van een hok staan, dat vroeger dienst had gedaan om parkieten te huisvesten. Zo goed en zo kwaad werd dit omgetoverd tot een duivenkot, of beter wat ik dacht dat een duivenkot was. Maar allee ze konden gehuisvest worden.

Zoals jullie reeds vermoeden uit de bovenstaande tekst, wist ik helemaal niets van duiven en duiven houden. Ik was dringend toe aan het vergaren van een beetje kennis.

En waar vind je die: in de bibliotheek, of dat dacht ik tenminste. Enkele boeken geleend en gelezen. De algemene informatie over duiven hadden ze precies van elkaar overgeschreven, zo leek dat allemaal op elkaar. Ook de rasbeschrijvingen waren heel summier opgesteld. Veel heeft me dat niet vooruit geholpen, alleen had ik een beter inzicht hoe er ongeveer een duivenhok moest uitzien, om de duiven gezond te houden, en een nestje te kweken. Want dit zou volgens de boeken het mooiste zijn aan duiven houden.

Oké het eerste jaar aangevat met kweken. Heel enthousiast verzorgde ik de duiven, alleen wist ik nog veel niet van de kweek. Zo kweekte ik niet Oud Hollandse Kapucijnen, maar zoiets als Oud-Hollandse nonachtige Kapucijnen of Hollandse kapucijnachtige Nonduiven. Ook Kapucijnse smierels en smierelachtige nonduiven. Ge ziet mijn eerste jaar kweken had ik al enkele nieuwe rassen uitgevonden.

Goed hé voor een beginner. (zeg ik nu; met een rode blos op mijn wangen. Maar toen wist ik niet beter)

Ik ondervond zelf dat het zo niet verder kon, en als er iets te bereiken was met mijn nieuw hobby, ik op zoek moest gaan naar een club speciaal voor duiven.

Gelukkig was er in december een duivententoonstelling in onze stad. Daar naar toe gegaan met mijn gade.